esiintyy vissinä valtiollisena pelastajana, ratsastaa suurilla ohjelmilla, saa runsaasti äänestäjiä, hylkää äänestäjänsä — ja kuolee nimettömänä ja maineettomana. Tai syntyy sen valtarungosta jollain toisella nimellä esiintyvä puolue, jonka vaellus on samallainen kuin edellisenkin. Kuin valtavassa panoraamassa kulkee puolueiden elämä, kukoistuskausi ja kuolema; mullistava kehitys tuotannossa pyyhkii olemattomille perusteille rakennetun puolueen pois ja toinen tulee ja täyttää sen paikan, yrittäen vihellellä äänestäjiä puolelleen.

Me suomalaiset usein ihmettelemme, mikä se saa amerikalaisen yleisön äänestelemään näitä eri puolueita.

Saadaksensa täydellisen ja luotettavan vastauksen kysymykseen, on luettava mainitsemamme kirja.

Varsinkin olisi välttämätöntä, että jokainen tietoinen mies ja nainen tuntee eri puolueiden ohjelmat niiden perustamisesta lähtien. Siitä saakka kun puolueet rupesivat ohjelmia julkaisemaan, on ilmotettavassa kirjassa asiallinen, lyhyt selostus niistä; melkeinpä vetää suuta nauruun kun nykyisten aikojen valossa tarkastelee puolueiden ohjelmia vaikka viisikymmentä vuotta sitten.

Kirjan voi ostaa Toverin kirjakaupasta. Kirjan hinta on $1.25.

— — —

VENÄLÄINEN LAKKO.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 31, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

"Oli sangen mielenkiintoista nähdä Venäjän järjestyneen työväestön toimeenpanevan lakkoja, joita Yhdysvaltain työväestö ei kykenisi tekemään millään solidarisuudella. Seitsemänkymmentätuhatta yhteen järjestöön liittynyttä työläistä vaati lakon uhalla vaatimuksiensa tunnustamista.

"Heidän vaatimuksiinsa sisältyivät seuraavat seikat: Sairauden sattuessa olisivat palkat maksettavat keskeytymättä; jos työläinen joutuu pois työstä muusta kuin omasta tahdostaan, on hänelle maksettava kuukauden palkka jokaista vuotta kohden minkä hän on ollut työnteettäjällään työssä; ainoastaan union työläisiä saa pitää työssä, eikä ketään saa erottaa ilmottamatta syitä ensin unionille; työläiset valitsevat työnjohtajan.

"Vaatimuksia kieltäydyttiin hyväksymästä ja työläiset menivät lakkoon voittaen sen avulla jokaisen vaatimuksensa."

Ylläoleva ei ole meidän keksimämme, vaan Wisconsinin yliopiston yhteiskuntatieteen professori Rossin antama lausunto kokemuksistaan Venäjällä. Ne kuulustavat hiukan erilaisilta kuin esim. veljemme Tokoin äskeiset uutiset Venäjän työläisten työhaluttomuudesta, niin paljon erilaisilta, että meitä alkaa kiusata ajatus siitä, että Tokoi ei tiedä koko kirjelmästään sen enempää kuin tämänkään lausunnon lehdessämme julkasemisesta.

Mutta olipa sen jutun laita miten tahansa, vastaanväittämättömäksi todeksi jää, että Venäjän työväestö ei ole selvästä järjestöstä huolimatta joukkoa, jokst heidät Tokoin kirjelmässä lehmittiin. Professori Rossin lausuntoa ei voi millään perusteella epäillä eikä pitää edes puolueellisena. Se on puolueettoman, Venäjän työväestön taistelutapoja ja taistelua yleensä hyväksymättömän henkilön antama.

— — —

ELÄMISEN TAITO.

Porvarillisten "tieteiden" joukkoon kuuluu sellainenkin tiede, jota nimitetään elämisen taidoksi. Miten moni puoskari onkaan kirjottanut laajan teoksen elämisen taidosta, s. o. taidosta elää niiden suhteiden alaisina, jotka kapitalistinen järjestelmä asettaa työläisille.

Kun työväestö hätääntyy, niin se etsii pelastusta melkein kaikilta muilta, vaan ei siltä jolta sen saisi, nimittäin itseltään. — Ja milloinkahan sairas on itseensä turvautunut parannusta etsiessään.

Työläisten elämisen taito ei kaipaa mitään muuta kuin selvillepääsyä siitä, että koko kapitalistinen järjestelmä on muutettava perinpohjin. Kyllä työväestö elää osaa, jos se vain ensin osaisi hankkia itselleen elinehdot, joiden alaisina [illegible] on mahdollista.

Rautapillerit vahvistavat

Hermostoa, kasvattavat uutta verta, poistavat **Kalpeuden, Päänsäryn** ja **Elottomuuden,** sekä kaikki muut taudit, jotka johtuvat huonosta hermostosta, liiallisesta työnteosta, ym., joista vioista johtuu taas väsyttävä tunne ja **voiman puute ruumiissa.**

Lignellin rautapillerit ovat helppoja nauttia ja lisäävät ruumiin painoa ja voimaa verrattain lyhyessä ajassa.

Tästä näette mitä eräskin potilas sanoo: Palmesdale, Mich.

Mr. P. A. Lignell, Superior, Wis.

Rautapillerit olen nyt nauttinut ja voin teille vakuuttaa, että lääkkeenne on ehdottomasti paras, sillä olen nyt täydellisesti terve ja hyvässä voinnissa, ja olen esittänyt, sitä muillekin tovereilleni.

Kunnioituksella, Herman Hill.

Tilatkaa tänään kuukauden lääkemääräys; lähetetään Postivapaasti, käyttöohjeet mukana, $1.25 hinnasta.

—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekki Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.

Vaalisaarna työläisille

Työläistoverit, naiset ja miehet!

Kongressimiesvaalit on edessämme ja entisten kokemusten perusteella voin sanoa, että työläiset eivät pidä niin tärkeänä tätäkään vaalia kuin tulisi. On paljon työläisiä, jotka eivät ota osaa vaaleihin ollenkaan, vaikka olisi tilaisuus, toiset taas käyttävät vaalilippuaan omaksi vahingokseen. Omaksi vahingokseen käyttää työläinen ääniuurnaa silloin kun antaa äänensä muitten kuin oman puoleensa hyväksi.

Suurin osa työläisistä ei käsitä sitä tosiasiaa, että elämme luokkayhteiskunnassa, jossa on useita erilaiset edut omaavia ryhmiä. Ne muodostuvat luokiksi jotka valtiollisessa toiminnassa ajavat omia yhteiskunnallisia etujaan. Eikä ihme, jos te niin uskotte, ovathan vallassaolevat kaiken aikaa ja etenkin nyt vaaliaikana uskottaneet, ettei mitään luokkia ole olemassa, että valtio on yläpuolella luokkien ja siis se edustaa koko kansan etuja. Ja vallassaolevat puolueet minkä nimellisiä ne ovatkaan uskottavat, että ne todella ajavat koko kansan etuja, siihen luettuna työläistenkin edut.

Tehkäämme pieni katsaus voiko olla siten kuin valtaluokkain vaalirunnarit uskottavat meille?

Jos minä olisin kauppias, niin minun taloudelliset etuni vaativat, että minä valtiolta vaadin sellaista toimintaa, joka edistää eli antaa etuisuuksia kauppatoimelleni. Jos teistä joku on tehtailija, niin tehtailijan edut vaativat hallitukselta sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat suotuisia ja tehtaan etuja edistäviä. Tahi jos minä olisin pankkiiri, niin etuni vaatisivat ja minä toimisinkin siihen suuntaan, että hallituksen taholta ei häirittäisi korkeaa rahankorkoa. Nämä kolme liikemiesryhmää ovat muodostaneet melkein joka kaupunkiin niin sanottuja kauppakamareita joiden kautta valvovat etujaan. He pitävät kokouksiaan samoin kuin työläisten uniot ja siellä keskustelevat liikeasioista aivan samoin kuin työläiset keskustelevat union kokouksissa työsuhteista. Kun liikemiehet näkevät mikä laki on saatava heidän hyväkseen, niin he kokouksissaan päättävät niistä toimista miten se saavutetaan, tahi jos jokin laki on heidän liike-etujensa tiellä niin miten se kumotaan. Kauppakamarien kokouksissa valitsevat liikemiehet edustajansa joko republikaanipuolueen tai demokraatien edustajakokouksiin joissa he valvovat, että puolueet ajavat heidän etujaan. Siis demokraatit ja republikaanit eivät voi tehdä kerrassaan mitään työläisten hyväksi, vaikka niin uskotetaan. Onhan aivan luonnollista, kuten edellä olen jo viitannut, että kun kerran mainitut puolueet ovat kokoonpantu liikemiehistä ja koska me kaikki ihmiset pyrimme parantamaan ja saamaan mahdollisimman hyväksi ne yhteiskuntaolot joissa teemme elämämme, niin liikemiehet yksinkertaisesti ajavat valtion kautta omia etujaan. He todella ovat "hyviä miehiä" kuten heidän toimiaan työläisille uskotetaan ja tottahan se on, he ovat hyviä miehiä liikemiesten eduille, kuten aivan oikein sanotaan. Vaan se on narrimaista kun he uskottavat ajavansa työläisten etuja.

Luokaamme eteemme pieni kuva siitä, minkälaisissa suhteissa ovat toisiinsa yllämainitut liikemiesryhmät ja työläiset, päästäksemme selville siitä voivatko todella muut valtiolliset puolueet ajaa työläisten etuja kuin heidän oma puolueensa.

Kuten tunnettua, kun me työläiset emme omista mitään tuotantovälineitä joilla tekisimme elämämme, niin meidän on mentävä työhön niille jotka omistavat tuotannonvälineet. Mainitut kolme ryhmää omistavat muodossa tai toisessa tuotannonvälineet. Heille me myömme työvoimamme. Heidän etunsa vaatii saada työ mahdollisimman halvalla ja meidän etumme vaatii saada työstä korkea hinta eli hyvä palkka, kuten tavataan sanoa. Tehtailijat vaativat pitkän työpäivän ja paljon työtä ja mahdollisimman vähän suojelusvälineitä ja muita mukavuuksia työläisille tehtaissa. On sanomattakin selvä, voivatko tehtailijat hallituksen kautta toimia työläisten hyväksi. Eikö jokaisen terve järki sano: ei? Siksipä työläisten tulisikin liittyä yhteen valtiolliseksi puolueeksi, samoin kuin omistavatkin ovat tehneet ja ajettava lainlaadinnan kautta etujaan. Työläisiä on kylläkin pieni osa, jotka ovat tämän totuuden käsittäneet ja pitävät yllä omaa puoluetta, jota nimitetään sosialistipuolueeksi Se on puolueena vaalilistalla ja sillä on hyvin harkittu ja työläisten etujen mukainen ohjelma Se on syntynyt samoin kuin omistavain luokkain valtiolliset puolueet. Ne työläiset jotka käsittävät ettei kukaan muu voi ajaa valtion kautta työläisten etuja kuin työläiset itse, ovat perustaneet ja perustavat itsekullekin paikkakunnalle työväenyhdistyksiä, joita myös nimitetään sosialistiosastoiksi. Niissä työläiset keskustelevat heille kuuluvista yhteiskunta- ja valtiollisista asioista. Osastot nimittävät ehdokkaat kaupungin, kauntin ja valtion j. n. e. virkoihin ja lainlaatijakunnan ja kongressin jäseniksi.

Jokaisen työläisen oma etu vaatisi antaa äänensä viidentenä päivänä marraskuuta sosialistipuolueen ehdokkaille. Vaan epäilen, että suurin osa työläisistä uskoo omistavan luokan vaalirunnareita, jotka lupaavat ihmeellisiä hyvyyksiä työläisille kuten täydellisen päivällisastian y. m. Muistelkaapa mitä he ovat luvanneet edellisissä vaaleissa kuinka esim. vapaan tullin kautta muka hankitaan halvat elinkustannukset työläisille ja kaikkea muuta hyvyyttä. Mutta samalla kun kaikkea tuota on luvattu, elinkustannukset ovat nousseet aivan pelottavan korkeaan hintaan. Tuo kaikki tapahtuu vain työläisten pettämiseksi, siinä mielessä että työläiset edelleenkin pysyisivät omistavan luokan vaalikarjana ja äänestäisivät heidän edustajansa virkoihin, ja siten omistavat pysyisivät ijankaikkisesti valtion peräsimessä.

Jos teidän joukossanne on sellaisia, jotka epäilevät puheeni pätevyyttä, niin kehotan ,että kun menette huomen aamulla työhön, niin ottakaapa vaarin työpaikastanne, onko siellä kaikki siten kuin toivoisitte olevan Siellä on monta sellaista epäkohtaa, jotka ovat hyvin tuskallisia ja ne olisivat korjattavissa, jos vain työläisillä olisi sananvalta työsuhteisiin. Työpaikkajn omistajat runnaavat niitä omaksi edukseen, ja sentähden kaikki ne huutavat puutteet työoloissa ovat, että työläisillä ei ole mitään sananvaltaa niiden yli Kun te ostatte tavaraa kauppapuodista, niin te valitatte vioista joko saitte huonoa tavaraa, tai hinta oli kohtuuton. Jos kerran on siten kuin myönnätte että nuo mainitut epäkohdat ovat meidän työläisten jokapäiväisissä elämänehdoissa, niin se johtuu siitä, ettei työläisillä ole sananvaltaa niiden poistamiseksi, joka on seuraus siitä että työläiset ovat lyöneet laimin oman valtiollisen toiminnan. Syy on niissä työläisissä, jotka antavat äänensä porvaripuolueille.

Työläistoverit, sanokaa päättävästi ijäksi päiväksi itsenne irti porvaripuolueista ensi vaaleissa' Elkää antako ääniuurnan kautta voimaanne piiskurienne käsiin!

Savon jääkäri.

Sananen syrjästä

Kun luin tässä hiljakkoin 'Toverissa' olleen "Savon Jääkärin" rauhanesityksen, oli vakava aikomukseni sanoa muutama sana asiasta, mutta kun sitte samasta numerosta olin lukenut Juhan-Kustaan jotakuinkin selväsanaisen ja -ajatuksisen alakertakirjotuksen, niin pidin tarpeettomana kajota koko asiaan. — Uuulin että **sosialistisen** sanomalehden palstoja ei **yritettäisikään** enään käyttää noin peräti lapsellisen ja ennenkaikkea aiheettaan tuiki **mahdottoman** esityksen pohtimiseen, kun kerran toimituksen taholta (vaikkakin vain "alakerrassa") oli selvästi lausuttu lehden kanta asiasta.

Nyt on kuitenkin Toverin numerossa 248 eräänlainen "artikkeli" tuon alussa mainitun "rauhanesityksen" johdosta, ja koskapa ei tuossa kirjotuksessa ilmenevään ilmeiseen hajotusyritykseen ole toimituksen puoleltä lainkaan kajottu, niin sallittanee siihen tarttua sivultapäin.

Niin yllättävä on tuossa kirjotuksessa ilmenevä tarkotus vaikuttaa sos.-puolueen vähemmän tietoiseen jäsenistöön, vetääkseen heitä I. W. W:läis-syndikalistisen mailmankatsomusten vaikutuspiiriin, että ei ole pienintäkään epäilystä mistä lähteistä tuo kirjotus on lähtösin ja samalla se niin elävästi tuo mieleen tuon meidän syndikalistiemme tässä takavuosina julkisesti hyväksymän jesuiittalaisen toimintaperiaatteen: **tarkotus pyhittää keinot.** Ei ole ollenkaan ihmeteltävää, joskin nuo syndikalistit omaksuvat "sisältäkäsin kasvattamis-"-periaatteet — sosialistipuolueeseen nähden, sillä esim. viime kesänä kuuli Astoriassa useinkin **ajattelemattomimpien** heistä vakuuttelevan, että: "ei ota kovinkaan kauan, kuh Astorian s. s. osasto on vallattu i.w.w:läisille," — ja tuo valtaus luonnollisesti toimitetaan "sisältäkäsin kasvattamisen" kautta, s. o. nämä "fellow-workerit" yhtyvät vähin erin osaston jäsenyyteen, tehden **julkean petoksen** allekirjottaessaan sos.-puolueen jäsenhakemuskortin, **tietoisesti omaten sosialismille vieraita periaatteita.** Kun sitte ilmestyy sopiva tilaisuus ja "kasvatus" on heidän mielestään kyllin pitkällä, toimitetaan kaappaus; osaston varat luonnollisesti luovutetaan "historiallisen tosiasian" horjuvaisuutta tukemaan, senjälkeen kun osastosta on muodostettu "Industrialistin" "kanantusrengas", kuten on joillekin osastoille käynyt.

Sanoin että "ajattelemattomimmat" ilmaisivat tuollaista olevan tekeillä, sillä **ajattelevimmat** näistä syndikalisteista eivät ajattele näistä asioista ääneensä muualla kuin omissa "renkaissaan", silloin kun näyttää olevan mahdollisuuksia vallata joku s. s. osasto. Julkisissa puheissaan ja kirjotuksissaan he näyttävät olevan taipuvaisia uskottelemaan miten hyvin i. w. w:läinen ja sosialisti voivat "ymmärtää toisiaan."

Jokaiselle sosialismia sekä sosialistipuoluetta ja toiselta puolen syndikalismia sekä sitä edustavaa I. W. W:tä tuntevalle henkilölle lienee sanomattakin selvää, miten mahdotonta on näiden kahden suunnan, sekä niitä kannattavien joukkojen välille saada yhteisymmärrystä aikaan, sillä: me emme voi "pakottaa toisiamme luopumaan siitä joka meille **vakaumuksiemme** mukaan on niin tärkeätä, että se on kuin osa meistä," kuten V. P:n juhlallinen vakuutus kuuluu. Se tahtoo sanoa että me emme voi luopua periaatteistamme ja ajateltakoon nyt esim. että i. w. w:läinen syndikalistisine periaatteineen "toimisi" sos.-puolueen toimeenpanevassa komiteassa — eiköhän silloin oltaisi hunningolla, nim. sosialistiselta kannalta katsottuna.

Asia nyt on kuitenkin siten, että V. P:kin kyllä käsittää tuon kahden eri mailmankatsomuksen sovittamattomuuden, joten hänen selväkin selvempi yksinomainen tarkotuksensa on vaikuttaa sos.-puolueessa mahdollisesti löytyviin yksilöihin, jotka olisivat valmiita tinkimään periaatteistaan, joka luonnollisesti synnyttäisi kinastelua ja mahdollisesti hajaannusta sosialistien riveissä.

Kun nyt tiedämme päiden syndikalistiemme vannoutuneen hajottamaan ja hävittämään sosialistipuolueen, niin ei tarvitse paljoakaan vaivata aivojaan, ymmärtääkseen näiden lähentelemisvritysten pohjimmaista tarkotusta, käytettäköönpä niissä vaikkapa kuinkakin kaunissanaista historioihin vetoamista.

Sosialistipuolue on avoinna jokaiselle, joka hyväksyy sosialistiset periaatteet, mutta sosialisteina meidän tulee ehdottomasti kieltäytyä "rauhanneuvotteluista" henkilöiden kanssa, joiden **sosialismi-vastaiset periaatteet** ovat "kuin osa heistä" ja sellaisten henkilöiden sos.-puolueen jäsenyyteen ottaminen on kurjinta itsepetosta ja voi koitua puolueelle äärettömän vahingolliseksi.

Yhtä hyvin kuin olemme ehdottomasti sanoutuneet irti porvareista, vhtähyvin, ja vielä ehkä suuremmalla syyllä, on se tehtävä näihin muka pohjajoukkojen asiaa ajaviin veljiin nähden, sillä porvarien suhteen emme voi erehtyä, mutta sellaiset jotka ovat myöskin olevinaan "työväen asialla", voivat kävdä turmiollisiksi sosialistipuolueelle jos ne saavat tilaisuuden mielin määrin tehdä "kasvatustyötään" puolueessa. X.

Sosialistit ja tuplajuutko uusiin naimisiin?

"Savon Jääkärin" alotteeseen ja "pykäliin" on "V. P." kylläkin sievästi vastaillut ja puolestaan hänkin tehnyt pykäliä ja perussääntöjä uudelle parille.

Kuinka te, hyvät ihmiset, luulette että kaksi niin jyrkkää, järkähtämätöntä ja itsepintaista oliota kuin ovat I. W. W. ja sosialismi voisivat nykyisellään ollen yhtyä? Jos olisi kysymys joistain puolueista ja niiden yhtymisestä, olisi se ehkä mahdollista mutta kun on kysymyksessä teollisuusunio (eli sen tapainen) ja poliittinen puolue, on yhtyminen tällaisenaan mahdottomuus.

Mistään joukkoyhdistymisestä ei siis ole toivoakaan senlaisena kuin edellämainitut kirjurit ovat uneksineet, nimittäin että sotkettaisiin sääntöpuukat ja peruslait yksiin ja elettäisiin niitten suloisessa sekamelskassa, miten milloinkin asianhaarat vaatisivat Yhdistyminen on mahdollinen ainoastaan yksilöinä. Sosialistipuolueen jäsen, joka katsoo I. W. W. union kelvolliseksi sellaisenaan viemään työläisjoukkoja toivottuun päämäärään, yhtyköön unioon, silti vieläkin kuuluen poliittiseen puolueeseenkin Samoin tehköön I. W. W.-liiton jäsenkin: ei elettäisi enää kuin kissat ja koirat, aina vaanien, että milloin saisi toiseltaan silmän "kroukatuksi." Tähän asti on ollut "sääntönä" suomalaisilla tuplajuulaisilla kääntää takapuolensa koko poliittiselle puolueelle kun on jostain nokkautunut osastolle tahi puolueelle, elikkä vaan jollekin yksityiselle.

Sitten vielä, kun näin äkkiä on vaihdettu poliittinen puolue teollisuusunioon, on katkastu kaikki kannatuskin puolueelta, ei tilata enää puoluelehtiä, ei käydä iltamissa, ei osteta puolueen kustantamaa kirjallisuutta j. n. e. Eikö olekin lapsellista?

Vilkastaanpa nyt sitten I. W. W:n sääntöjä, joihin nämä entiset poliittisen puolueen jäsenet ovat syventyneet ja pihkaantuneet. En halua ruveta tonkimaan koko sääntökirjaa, vaan joitain arimpia paikkoja.

Pankaahan toverit nyt itsenne miehen tilalle, joka on ollut hyvässä jäsenyydessä vuosikausia I. W. W:n uniossa ja sitten työmaalla on loukkaantunut niin pahoin, ettei enään voi ruumiillisella työllään itseään ja perhettään elättää, vaan on täytynyt ruveta myöhään "piinatsia" ja kengänpauloja ja lyijykyniä katujen nurkissa. Silloin teiltä ei ainoastaan katkasta kaikki avustus I. W. W:n uniosta, vaan teidät potkitaan ulos koko union jäsenyydestä. Teidän entiset raatajatoverinne eivät tunne teitä enään toverinaan vaan — "porvarina", sillä te ette enää elä suoralla työn teolla, vaan "liikevoitolla." Ette ole myöskään oikea tuplajuu, jos rohkenette ostaa velaksi jonkun eekkerinalan kantoja, sillä olisihan ehkä mahdollista että jonain kauniina päivänä "omistaisitte" munatusinan tai perunasäkin, tai kolmijalkaisen lehmäkantturan.

Eihän tämänkaltaiset pykälät sovi sellaisinaan kenenkään itse ajattelevan työläisen aivoihin Niissä on korjaamista.

I. w. w.-läiset sanovat, että sosialismi kulkee ja muuttuu ajan mukaan. Sen on muuttuminen samoin on kaikiken muuttuminen. Tänään ei ole enää hyviä eiliset asiat. Kuta enemmän aikaa elämme, sitä paremman kokemuksen olemme saaneet elämästämme. Emmekö ole valmiita ilmottamaan kokemuksiamme nuoremmille, että he osaisivat kulkea suorinta tietä?

Niin hyvä ja toivottava kuin olisikin näiden ainesten yhtyminen, niin se on joukkona mahdoton ajatellakaan.

Itsekukin noudattakoon omaa vaistoaan ja yhtyköön työväen poliittiseen (sosialisti) puolueeseen tai taloudelliseen, teollisuusjärjestöön, taikka — vieläkin parempi — molempiin jos mahdollista. Kumpaankin yhtyminen ei ole mahdotonta, jos heitetään persoonapyyteet ja pikkumaiset persoonarakittelut syrjään, sekä toimitaan työläistovereina yhteisen asian hyväksi.

J. W. A.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

Seattle

Toverin kirjakauppa ja uutistoimisto Seattlessa, 116 4th Ave. So., telefooni: Main 4367 Saatavana kaikkea puoluekirjallisuutta y. m. tarpeita. Myy pilettejä Suomeen ja päinvastoin parhaimmille linjoille; välittää rahalainoja ja talletuksia j. n. e. — Jokainen puoluetoveri tehköön yllämainitut asioimisensa omassa liikkeessään.

Suomalainen tapaturman uhriksi. Matt Oksasen, 37-vuotiaan työläisen, päälle kaatui puu Kerristonin kämpillä, maanantaina lokak. 28 päivä, kello 11 päivällä sillä seurauksella, että hän heti heitti henkensä. Oksaselta jäi vaimo, Olga Oksanen ja 3 lasta Suomeen. Mikäli tiedetään on vainajan perhe viimeaikoihin saakka elänyt Kotkan kaupungissa. Surkea ja järkyttävä tapahtuma, mutta liian jokapäiväinen näin Amerikoissa.

Kuoli keuhkokuumeeseen. Osastomme innokkaan jäsenen, toveritar Mary Rannan hautajaisiin maanantaina, lokak. 28 päivä, otti osaa joskin pieni niin kuitenkin vakavan kaipauksen vallassa oleva joukkio. Vainaja oli miehensä Rudolph Rannan kanssa tullut muutama kuukausi sitte Californiasta. Koko ajan mitä oli joukossamme oli hän poikkeuksetta kaikissa osastomme kokous- ja iltamatilaisuuksissa. Kunnon toverittaren ympärille kerääntynyt pieni ystäväpiiri muistaa kauan aikaa kulkutaudin uhriksi joutunutta toveria.

10,000,000 dollarin arvosta on Seattlessa rakennettu viimeisen 10 kuukauden aikana. Tähän mennessä on rakennettujen omaisuuksien arvo 4,702,155 dollaria suurempi kuin koko viime vuoden aikana rakennettujen rakennusten yhteinen summa. Tuskinpa koko mantereella on yhtään kaupunkia, joka kasvaa niin nopeasti kuin tämä meidän Seattle.

Palkat ehkä laskevat Seattlessa. Sen odotetun palkannousun seuraukset ovatkin ehkä toisenlaiset kuin mitä on osattu toivoa. Varmuutta ei, tosi kyllä vielä ole olemassa, mutta mikäli huhutaan, on 80 sentin tuntipalkka otettu korkeimmaksi lähtökohdaksi, joten niiden palkka, jotka ovat saaneet $6.60 päivä-palkkaa, voi ehkä laskea $6.40. Alhaisemmilla palkoilla työskenteleville tapahtuu jonkun prosenttimäärän suuruinen nousu. Unioiden keskusvirasto kuitenkin varottaa, ettei näihin huhuihin sellaisinaan ole luottamista, sillä vasta kuukauden alussa saadaan palkkalistat perusteellisemmin järjestettyä.

Poikkeuslakeja kiristetään. — Joskin kulkutaudin levenemisvoima on huomattavasti heikentynyt näinä viimeisinä päivinä, niin kuitenkin, ehkä siksi että saataisiin se täydelleen hallituksi, on yhä uusia ja ankarampia säädöksiä pantu liikkeelle. Jokaisen kaupassa, toimistossa tahi konttorissa työskentelevän on pidettävä naamio kasvoillaan. Samaten on raitiovaunukonduktöörien oltava naamioituina ja heidän velvollisuutensa on katsoa että vaunuissa olevat matkustajatkin käyttävät suojelusnaamaria. Kaikki makeis- ja virvokekaupat on myöskin suljettu. Ankara ukaasi on annettu, että jokainen kauppa, jossa huomataan suurempaa tungosta voidaan pitemmittä selityksittä sulkea. Jokainen henkilö, joka yskii tai aivastelee huomattavasti keskikaupungilla tahi syleksii kulkuteille, voidaan viedä putkaan eli sairaalaan. — On sitä olemista! Ollaan kuin ryöväreiden luolassa Ihmiset kulkevat naamiot kasvoilla ja sairasvaunut soittavat hälyytyskellojaan kuin tulipalossa. Poliisit kiertävät kadulta kadulle ja kaupasta kauppaan ajellen ihmisjoukkoja edellään. Ruokaloissa, joissa määräyksien mukaan on ovet ja ikkunat levällään, käy semmoinen viima, ettei puuroainekset tahdo kupissa pysyä. — —i.

Renton

Tämän kesän olen aikaani vietänyt täällä Washingtonissa Seattlessa ja sen ympäristöllä. Täällä on kuulunut ja näkynyt kaikkea rauhattomuutta meidän harvalukuisen kansamme keskuudessakin. Ei näy olevan veljeyttä tai yksimielisyyttä. Enempi haluavat sortaa lähimmäistään kuin jotain toimia yhteiseksi hyväksi, josta juuri johtuu moniosainen seuramme..

Muutamat viisaat ovat istuneet käräjiä minunkin suhteeni. Teille on tullut valheellisia tietoja vaikka minkälaisten suitten kautta. Minua on syytetty, että olen ollut lakonrikkurina Alaskassa. Kuulkaahan! Puhun teille suoraa totuutta. En halua puoltaa itseäni. Parempi on aina pysyä totuudessa. Siis kerron teille seuraavaa tästä lakosta:-

Siellä oli lakontapanen, jota ei siksi voisi oikein sanoakaan. Nyt on jo puolitoista vuotta kulunut kun se yritys siellä alettiin. Ei ollut unioa eikä mitään järjestöä, joka olisi johtanut sitä oikealla tavalla alettavaksi. Komppaniassa yhteensä tekee työtä täydellä "runnilla" lähes viisisataa miestä. Myllyssä ja myllyn ympärillä tekee työtä lähes kaksisataa miestä. Kun lakkoyritys alkoi eräänä aamuna, marssi miehiä kaivannolta pois toistasataa eli lähes kaksisataa. Kuitenkin jäi kaivannolle sata tai toistasataa, jotka eivät lähteneet lakkoon. Me myllymiehet emme tienneet niiden lakkohommista mitään. Samana päivänä kuitenkin saimme tietää, että on lakko ja yrityksena saada viidenkymmenen sentin ylennys sekä unio tunnustetuksi. Me myllymiehet ihmettelimme, kun ei niistä hommista meille ilmotettu mitään. Enemmistö teimme työtä myllyssä edelleenkin, vaikka "oori" tuli kaivannosta vähän hiljempää. Kaivannon ulkopuolella oli varasto, josta saivat lisää Niin kului viikko siitä kun mainarit olivat menneet osa lakkoon. Yhtiö toi lakonrikkureita kaivantoon joitakin kymmeniä Sitten me myllymiehet pidimme kokouksen ja keskustelimme jos lähdemme lakkoon mainareita auttamaan. Toinen puoli pani sitä vastaan, eikä lähtenyt. Meistä lähti kuitenkin satakunta. Tulimme lakkokämpikölle McCarthy'iin, jossa meitä sitten kaikkiaan oli kolmisen sataa miestä. Minä en ruvennut lakkokämpillä olemaan tilanahtauden takia. vaan otin huoneen hotellista yhden työtoverini kanssa. Sieltä saimme myös ruuan. Kävin lakkokämpillä, joka oli mailin päässä kaupungista, kolme tai neljä kertaa. Näillä reisuillani pidin ruoka-ajan pöydässä, josta maksoin viisi dollaria ruokakassaan, josta pitää nimeni löytyä kirjoissa. Kuulin huhujen kertovan, että olin "poortia" lakkokämpällä enkä ollut muka maksanut. Ei minulle tule milloinkaan sellaisia erehdyksiä.

Näin meidän lakkomme alkoi Rupesimme vartomaan komppanialta ylennystä viittäkymmentä senttiä ja union tunnustamista. Ei kuulunut mitään. Yhtiö alkoi joka päivä tuoda lakonrikkureita kaivannolle ja myllyyn. Muutaman päivän kuluttua se sai enempi kuin olisi tarvinnutkaan. Me lakkolaiset näimme, että emme voineet voittaa, ja kukin lähti omille teilleen. Paljon meni takasinkin, jos huolittiin. Enemmistö lähti "lainille." Niin oli kulunut jo kuusitoista päivää minkä olin ollut lakossa. Silloin meitä lakkolaisia ei ollut enää kuin muutamia jälellä. Meitä suomalaisia oli yhdeksän, muistaakseni, jotka vielä olimme jälellä. Minä tuumiskelin, että mitä nyt tehdä; lakko on nähty ja se on hävitty, on paras lähteä muille markkinoille tai takasin työhön. Päätin mennä myllyyn kysymään työpaikkaani takasin. Käskivät tulla, ja niin aloin työni jälleen.

Muutamat kansalaiset, jotka tekivät työtä kaivannolla, lähtivät sieltä muualle. Te olette nyt huutaneet mailmalle, että minä olen ollut lakonrikkurina. Mitä ajattelette tällaisista lakkoyrityksistä, joita aletaan näin yksinkertaisella järjestyksellä? Minä en oikein usko, että olisin skääpännyt omia etujani, ja tovereitani vastaan. Kaikkeni koitan meidän työläisten etujen puolesta taistella, milloin suinkin on mahdollisuutta saada korjausta oloihin. Mutta samalla täytyy käyttää järkeä, eikä yrittää sitä, joka on mahdottomuus.

Minä luulen työläisten olevan samaa mieltä kanssani jos kat-

Lääkäreitä

TOHTORI
Emma Mäki Wickstrom
suomal. lääkäri
214 Medical Bldg., Park & Alder St. Tunnit: 10—12, 2—4. Tiist., torstai- ja lauvantai-iltoina 7—8. Telefoonit: Main 5193, office; Marshall 6070, asunto — PORTLAND, ORE.

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT
Tri Toivo Forsström
LEIKKAUKSET ERIKOISALANA
— ja —
Tri Werner Lagus
LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
APEXARTH BLDG., ASTORIA
Tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p
Tel. Office: 230 Tel. Residence:
Tri Forsström 582 Tri Lagus 602-R

DR. CHAS. W. BARR
HAMMASLÄÄKÄRI
Suomalainen tyttö apulaisena.
123 Commercial St. Puhelin 455 Astoria

PARANTUKAA luonnon avulla

Kiinalaiset luonnon-kasvis-kotiparannus keinot parantavat onnistuneesti reumatismia, munuais-, vatsa-, veri- ja rakkotauteja, heikkoutta, naisten tauteja ja monia muita miesten ja naisten tauteja.
M. HEE WO CHINESE MEDICINE COMPANY
208 James St., Seattle, Washington
Perustettu vuonna 1903.

SALAISET

Miehen taudit.

e. k. Tuskalliset vuodot, Veremyrkytys..... Hermovuodot. y. m. ovat selitetty ja lääkkeen hinta ilmoitettu kirjassa No: I... joka on vapaa kaikille suom. miehille, jotka sitä pyytävät.

P. A. LIGNELL CO.
SUPERIOR, WIS.

Lignell'in Suom. Apteeki